Úkol 46:

Dokažte, že následující jazyk je PSPACE-úplný: L = {<T,w>, T je TS přijímající w, aniž by jeho čtecí hlava opustila úsek pásky, na němž je slovo w zapsáno}.

Řešení:

Abych dokázal tvrzení, musel by existovat TS přijímající zadaný jazyk L s polynomickou paměťovou složitostí a dále by každý PSPACE-úplný jazyk musel být na tento zadaný jazyk redukovatelný (v pol. čase).

Idea:

V prvním kroku dokážu existenci TS D, který bude přijímat v pol. čase zadaný jazyk (A):

TS D rozšíří páskovou abecedu o zarážku (znak #), simuluje činnost takto modifikovaného TS a průběžně kontroluje, zda nebyla zarážka přepsána. Aby byla zachována vlastnost, že TS D bude mít polynomiální paměťovou složitost, musí simulaci provádět simultánně. Tzn, že kontrolu, zda nebyla přepsána zarážka, musí provádět po každém kroku TS T.

V druhém kroku dokážu, že libovolný jazyk z třídy PSPACE lze redukovat na náš problém v polynomickém čase (B):

Nechť L' je lib. jazyk z třídy PSPACE, pak existuje TS I, který tento přijímá L' s polynomickou paměťovou složitostí. V polynomickém čase sestrojím TS X, který bude přijímat vstupní slovo w právě tehdy, když bude toto vstupní slovo přijímat libovolný TS I. TS X bude splňovat podmínku, aby jeho čtecí hlava neopustila úsek pásky vymezený vstupním slovem w.

A) dvoupáskový TS D pro vstupní slovo <T, w> bude vykonávat následující činnost:

- 1. Rozšíří páskovou abecedu TS T (který je zakódován na první pásce) o znak # (BÚNO předpokládejme, že # není z páskové abecedy TS T).
- 2. Na druhou pásku zapíše w#.
- 3. Na druhé pásce simuluje činnost jednoho (dalšího) kroku TS T.
- 4. Kontroluje, zda není čtecí hlava simulovaného (rozšířeného) TS T nad symbolem #. Pokud ano, znamená to, že se v příštím kroku originální stroj pokusí o čtení mimo vymezený úsek pásky. TS D tedy vstupní slovo <T, w> zamítá.
- 5. Pokud TS T v posledním kroku vstup w zamítá (resp. přijímá), chápeme to tak, jako že TS D zamítá (resp. přijímá) také vstup <T, w>.
- 6. Přejde znovu ke kroku 3.

Evidentně TS D přijímá takový TS, který při vstupu w neopustí hranici, kterou TS D vymezil znakem #. Zbývá tedy ukázat, že paměťové nároky jsou nejvýše polynomiální.

TS D potřebuje ke své činnosti úseky pásky pro:

- 1. Vstupní slovo <T, w> (viz. univerzální TS), které bude rozšířeno o jeden páskový symbol.
- 2. Pro simulaci TS T, což je rovno |w| + 1 (pro symbol #).

Evidentně se v obou případech jedná o lineární paměťovou složitost, je tedy paměťová složitost TS D také lineární, CBD.

B) Idea:

TS C, který bude konstruovat TS splňující podmínku, bude pracovat ve dvou krocích. Nejprve simuluje činnost TS I a zjistí tak, jaký úsek pásky potřebuje. Ve druhém kroku modifikuje původní kód TS I tak, že rozšíří páskovou abecedu o znak - (speciální prázdný symbol) a za vstupní slovo w doplní takový počet těchto speciálních prázdných symbolů, aby se v tomto úseku dal simulovat výpočet původního TS. Náležitě doplní množiny stavů.

<u>Tří-páskový TS C pro vstupní slovo <I, w> provádí následující činnost:</u>

- 1. Na druhou pásku "zkopíruje" obsah první pásky (zakódování < I, w>) pro další využití.
- 2. TS zapsaný na druhé pásce rozšíří o páskový symbol # (BÚNO předpokládejme, že takový

- symbol nebyl v páskové abecedě TS).
- 3. TS zapsaný na druhé pásce rozšíří takto: Pro všechny stavy q: d(q, _) = (q`, x, M), kde q, q` náleží Q, x je z páskové abecedy a M je z množiny {L, P}, vytvoří následující přechody: d(q, #) = (q``, _, P), d(q``, _) = (q`, #, L). BÚNO předpokládejme, že q`` nenáležel Q, a tedy může být množina o tento stav rozšířena. Zjednodušeně tedy takto modifikovaný TS při čtení prázdného symbolu posune zarážku # o jedno políčko vpravo a vrátí se do původního stavu tak, aby TS "nic nepoznal".
- 4. Na třetí pásku zapíše w#.
- 5. Na třetí pásce simuluje činnost TS z druhé pásky.
- 6. Hranice # nyní vyznačila úsek pásky, který je potřebný pro výpočet. TS C nyní na začátek třetí pásky zapíše znovu vstupní slovo w a bude posouvat čtecí hlavu vpravo a přepisovat všechny znaky speciálním symbolem -, dokud nenarazí na "zarážku" #, tu přepíše prázdným symbolem.
- 7. Na třetí pásce je nyní modifikované vstupní slovo tak, aby vyhovělo podmínce, zbývá změnit původní TS (stále na první pásce), který by s takto modifikovaným vstupním slovem korektně pracoval.
- 8. TS zapsaný na první pásce (původní TS) rozšíří o páskový symbol (BÚNO předpokládejme, že takový symbol nebyl v páskové abecedě TS). Jedná se o "speciální prázdný symbol".
- 9. TS zapsaný na první pásce (původní TS) rozšíří takto: Pro všechny stavy q: d(q, _) = (q`, x, M), kde q, q` náleží Q, x je z páskové abecedy a M je z množiny {L, P}, vytvoří následující přechody: d(q, -) = (q``, _, P), d(q``, _) = (q`, _, L). BÚNO předpokládejme, že q`` nenáležel Q, a tedy může být množina o tento stav rozšířena. Zjednodušeně tedy takto modifikovaný TS bude postupně přepisovat "simulované" prázdné symboly skutečnými prázdnými symboly.
- 10.Na první pásce máme původní TS, který je rozšířen o symbol a na třetí pásce pak vstupní slovo, se kterým by takto sestrojený TS měl pracovat, aniž by porušil danou podmínku. TS C tedy zbývá modifikovat TS na první pásce a přesunout vstupní slovo z třetí pásky do zakódování TS na první pásce.
- 11. Na první pásce se nalézá korektně redukovaný TS s modifikovaným vstupním slovem, který vyhovuje naší podmínce.

Zbývá dokázat polynomické časové nároky:

- 1. "Kopírování" lze na TS realizovat s polynomickou časovou složitostí.
- 2. Rozšíření množiny symbolů má konstantní charakteristiku.
- 3. TS je v tomto kroku rozšířen o konečný počet přechodů v nejvýše polynomickém čase.
- 4. Zapsání řetězu na pásku má stejnou charakteristiku, jako bod 1.
- 5. TS I přijímá podle předpokladů slovo w s polynomickou časovou složitostí, takto modifikovaný TS zřejmě také.
- 6. Kroky 7. a 8. jsou analogií kroků 2. a 3. mají stejné nároky na časovou složitost.
- 7. Posledním bodem TS C byla modifikace původního TS na první pásce. Při použití zakódování univerzálního stroje můžeme toto provést s polynomickou časovou složitostí.

Časová složitost je nejvýše polynomiální, CBD.